Θα γίνω…Παντοκράτορας

Νίκος Κουφόπουλος

Γενέθλια ειχα… μηνες πριν. Ποσο ειμαι; Τι σας νοιαζει;
Στον εαυτο μου βαζω κρασι κι αυτος σε μενα βαζει.
Πινουμε και ευχομαστε ο ενας εις τον άλλο,
ωραιο να μας βρει… καλο. Ομορφο και μεγαλο.
Παραδειγμα: Να πιαναμε το πρωτο το λαχειο,
ή δικο μας να αποκτουσαμε ένα μεγαλο πλοιο.
Μα στο εβδομο ποτηρι μας τα βρηκαμε ανούσια.
Σκεφτήκαμε πως θελαμε άλλα, και όχι… πλουσια.
Εγω ειπα πως θα΄θελα, κρατος δικο μου να΄χα.
Δεν ξερω τι θα το εκανα όμως θα ειχε πλακα.
Θα πηγαινα στον ΟΗΕ, θα εμπαινα και στο ΝΑΤΟ,
και συνεχως θα εκανα τα παντα ανω κατω.
Θα ελεγα να κηρύξουμε τον πολεμο σε… μενα.
Ευθυς μετα θα ελεγα πως όλα είναι στημενα.
Κλαιγοντας, ηρεμιστικα ο… του ΝΑΤΟ θα ζητουσε,
και ο γενικος του ΟΗΕ, θα τον παρηγορουσε.
Θα εστηνα στα ραντευου τον προεδρο των ΗΠΑ,
όπως και την βασιλισσα των Αγγλων. Αφου σας ειπα,
αυτοι είναι προεδροι απλως και βασιλεις μοναχα.
Εγω εχω κρατος ιδιοκτητο. Γαμωτο, θα ειχε πλακα.
Θα ελεγα ότι το πουλαω, θα με ρωτουσαν ποσο;
Θα απαντουσα: Κα..τα..κα.., και ολο θα σας το δωσω.
Μα τι σημαινει τωρα αυτό, θα λεγαν με απορια.
Θα ελεγα: Μισο, τηλεφωνο, είναι η καλη μου θεία.
Θα εκανα πως μιλαγα μια ωρα με τη θειά μου,
και αυτοι θα περιμενανε, μάταια την προσφορα μου.
Θα ειχα δικο μου φυσικα νομισμα, το Νικαριο.
Θα κοστιζε οσο ακριβως κοστιζει ένα δολαριο.
Μετα θα το ανεβαζα, θα ηταν ένα προς τρια.
Στις αγορες θα γινονταν μεγαλη φασαρια.
Μετα, παλι θα το αλλαζα. Νεα ισοτιμια.
Θελεις ένα Νικαριο; Δολαρια δεκατρια…

Ολοι πλουσιοι θα γινονταν του κρατους μου οι πολιτες.
Κολυμπι στα Νικαρια, θα καναν και οι… αλητες.
Τοτε θα αγοραζαμε τα κρατη όλα τα αλλα.

Όμως, σταθείτε μια στιγμη. Παει να χαθει η μπαλα;
Τι θα την κανω ολη τη γη δικια μου αν την παρω;
Μισο λεπτακι φιλοι μου, να αναψω ένα τσιγαρο.
Αυτό είναι καπως σοβαρο. Θελει λιγακι σκεψη.
θα πρεπει τοτε τελετη να κανω για την στέψη.
Παγκοσμιος αυτοκρατορας. Οπα, δεν είναι αστειο.
θα πρεπει αυτή να είναι λαμπρη. θα… «εσκαγα» με πλοιο,
στην τελετη. Ναυαρχοι οι κωπηλατες.
Απ' το μαστιγιο, αιματα θα τρεχανε στις πλατες.
Μπα, όχι αφηστε το. Απαισιο αυτό μου μοιαζει.
Κατι άλλο πρεπει να σκεφτω σε μενα να ταιριαζει.
Μηπως με αλεξίπτωτο να επεφτα στο θρονο;
Μα χρειαζομαι εξασκηση κι αυτό θα παρει χρονο.
Μηπως με αμαξι γρηγορο; Αλλά πού θα παρκαρω;
Ή μηπως κατι πιο απλο; Να, ας πουμε ένα κάρο.
Ταχα μου την απλοτητα σε ολους να διδαξω;
Μα όμως κάρο που θα βρω; Μαλλον πρεπει να φτιαξω.
Ρε μπερδεμα… Τι το ηθελα να γινω αυτοκρατορας;
Μηπως είναι καλύτερο να γινω…Παντοκράτορας;
Αυτό μου φαινετε καλο. Μαλλον αυτό θα κανω.
θα καθομαι αταραχος, καπου ψηλα εκει πανω,
και θα χαζευω ολημεριις ολους σας από κατω.
Κι όταν γουσταρω κανω βουτια, και πιανω παλι… πατο.
Φιλοι ειμαι χαρουμενος. Βρηκα εγω τι θα γινω.
Στον εαυτο μου στρεφομαι, κι ένα φιλι του δινω:
Δικε μου εισαι πανεξυπνος. Μιλαμε εισαι γατος.
Δικος μας είναι ο ουρανος δικος μας και ο πατος.
Απ' τα ψηλα στα χαμηλα, θα κανουμε ταξιδια.
Κι όταν θλιμμενοι θα ειμαστε, υπαρχουν και τα… ξυδια.
Με δυο ποτηρια ασφαλως ευφραίνεται η καρδία.
Αραγε εσας σας φαίνονται αστεια αυτά τα… αστεια;
Ή μάταια ψαχνω ο δυστυχής το γελιο σας και παλι;
Ζαλιστηκα. Τα παραταω. Με επιασε το κεφαλι.

Με ένα τραγουδι μου παλιο, κι ένα φιλι στο στομα,
σας χαιρετω και ένα κρασι θα πιω για σας ακομα:

Η Χαρά

Ήταν όμορφη πολύ η Χαρά.
Μα δε γούσταρε τους άντρες η Χαρά
Αγαπούσε τις γυναίκες η Χαρά.
Και εγώ σκάλωσα ρε φίλε με τη Χαρά.
Την θυμάμαι όταν ήταν δεκαεπτά.
Ήταν όμορφη από τότε η Χαρά.
Μπλέχτηκε τότε σε έναν ερώτα, βαθιά.
Με μια γυναίκα. Γιατί αγαπούσε τις γυναίκες η Χαρά.
Σιωπηλός την κοίταζα από μακριά.
Όμως φίλε, αγαπούσε τις γυναίκες η Χαρά
Δεν μου έριξε ποτέ ούτε ματιά.
Σου είπα: Αγαπούσε τις γυναίκες η Χαρά.

Πέρασαν χρόνια. Όχι λίγα. Αρκετά.
Πότε πότε πάντα σκεφτόμουν τη Χαρά.
Μάθαινα νέα της. Ήταν καλά.
Και αγαπιόταν πάντα με γυναίκες η Χαρά.
Την είπαν μάγισσα κάποιοι άντρες. Νεράιδα κακιά.
Την έδιωξαν απ’ σπίτι της. Είχε μπλεξίματα πολλά.
Την έκλεισαν και σε ψυχιατρείο πιο παλιά.
Μόνο και μόνο επειδή αγαπούσε τις γυναίκες η Χαρά.

Την είδα πρόσφατα τη Χαρά.
Και ευτυχώς, ήταν μια χαρά.
Πάντα αγαπούσε τις γυναίκες η Χαρά.
Και μένα αυτό μου φάνηκε… μια χαρά.

Υ.Γ. Εδώ Ελεύθερα Εξάρχεια…

nikos1789@gmail.com